

Suchdolská iniciativa

David Floryk

Připomínejte si své předchůdce, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Bedlivě pozorujte, jak dovršili svůj život, a napodobujte jejich víru. Vždyť Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky. (Židům 13,7–8)

„Mluvíme dnes hodně o studnách, o odkrývání, znovuobjevování. Ohlížíme se do dějin a studujeme historii, nicméně náš zájem není v první řadě historický, ale duchovní. Duchovní obnovu, po které toužíme, nelze vykopat, nemůže být důsledkem naší snahy a péle, musí přijít od Hospodina. To hledání v dějinách však v tom má své místo: *dozvídáme se, že lidé dávno před námi zakoušeli podivuhodné Boží jednání a znali Pána způsobem, který my dnes třeba tak úplně nezakoušíme; můžeme být usvědčeni, že nemáme to, co měli oni, můžeme se po tom roztoužit; můžeme pozorovat a přemýšlet, kde byl zdroj jejich touhy, můžeme se od nich poučit, můžeme je napodobovat ve víře.* A protože Ježíš Kristus je tentýž, jako tenkrát, máme naději, že i my jej můžeme *zakusit* tak, jako oni sami.“

Proč právě Suchdol? Počátkem 18. století zažili tajní evangelíci, potomci staré Jednoty bratrské a povětšinou německy mluvící Moravané ze Suchdolska, duchovní probuzení a pod tlakem pronásledování počínají odcházet z vlasti. V roce 1722 odcházejí do Horní Lužice v Sasku a na panství hraběte Zinzendorfa zakládají obec Ochranov. Po vnitřní obnově koncem 20. let 18. století zde dochází k nové vlně probuzení, které vyvrcholilo horlivou misijní činností, nejrozsáhlejší od dob novozákonní církve.

Suchdolské probuzení bylo svrchovaným Božím jednáním. Hospodinu se zalíbilo navštívit a občerstvit svůj soužený lid. Vyvolil slabé, aby zahanbil silné. Ze zapomenutých moravských obcí Břih povolal několik set mužů a žen, aby skrze ně pohnul dějinami – duchovní stopy „Moravské církve“ jsou dodnes patrné na mnoha místech celého světa. Moravané milovali Boha celým srdcem a byli mu plně vydáni. Žili v intenzivním vzájemném společenství. Byli vytrvalými modlitebníky a založili řetěz přímluvných modliteb, který trval bez přerušení 100 let ...

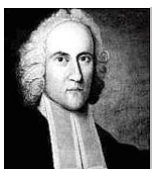
Podivuhodné Boží jednání, svrchovaně překračující hranice, tradice, církevní řády, jazyky, národy. Boží probuzení proměňuje celé vesnice, mění životní styl, nově formuje zbožnost lidí, z vychladlých evangeliků činí vášnivé evangelikály. Z Božího úradku dochází k duchovnímu propojení původní převážně české Jednoty Bratří s obnovenou „Ochranovskou“ Jednotou těchto německých Moravanů. Slezský pietistický pastor Steinmetz v polském Těšíně kázal německy duchovním potomkům Moravana Komenského, aby pak ti posléze v Sasku obnovili Jednotu bratrskou, zrozenou o 200 let dříve v samém srdci Čech ... Slezský Těšín se svým luterským „Kostelem milosti“ tak sehrál roli akcelérátoru, který přilil nový olej do motoru Božího probuzení. Skryté semeno, v slzách zasévané Janem Amosem o generaci dříve, k životu nesměle probuzené osobním svědectvím obráceného horlivce Kristiána Davida, bylo mocným pastýřským pomazáním těšínského pastora Steinmetze přivedeno k rozkvětu, aby pak v Ochranově pod apoštolským vedením Zinzendorfovým vydalo přebohaté plody v podobě modlitby a misie. Hle, jedna ze studnic v naší historii, které čekají na své vyčištění a znovunaplnění: bývaly doby, kdy jazyk lidí nerozděloval, kdy Češi, Němci i Poláci, Slezané i Moravané, stáli svorně pod Kristovým křížem!

Tohle všechno a ještě mnohem více se skrývá pod hlavičkou „Suchdolská iniciativa“. Přispět k duchovnímu znovutevření a pročištění studen duchovního probuzení, kterým v minulosti Pán navštívil naši zemi - tak zformulovali organizátoři svou vizi jednodenní modlitební konference v sobotu 2. června 2007 v Suchdole nad Odrou.

Jak se záměr vydařil? Dopolední část byla blokem chval a uctívání, pod vedením domažlické hudební skupiny Exúsia a tamního pastora Pavla Faula s prorockými vstupy a krátkými patnáctiminutovými referáty několika bratří. Po úvodním slovu Pavla Neústupného o historii zdejšího probuzení promluvil Tomáš Korčák (KS Juda Mělník) o biblickém pohledu na duchovní studny a prameny a o modlitbě za jejich pročištění. David Loula (KS Žďár n.S.) mluvil o hodnotách české reformace, zejména o polozasypané studni lásky k pravdě. David Floryk (KS Ostrava) hovořil o historickém kontextu a zapomenutých souvislostech tehdejšího dění.

O zážitcích přímo z akce píše jeden z účastníků na jiném místě (viz *Antonín Kratochvíl: Moje osobní svědectví, publikováno v Životě víry 9/2007*), zde si dovolím obecnější postřeh: Nadějí mne naplňuje, že mnozí z účastníků, snad všichni, s nimiž jsem osobně hovořil, jsou Suchdolskou historií nově osloveni a uchváteni. Přitom nejsme zdaleka první, kdo o ní mluví a píše: Měsíčník Život víry již v polovině 90. let věnoval této kauze celý seriál článků, Muzeum Moravských bratří v Suchdole také existuje již hezkou řádku let. Ale jako by nás ty věci dosud mýjely, jakoby až teď – když Pán do toho mluví – ty staré známé informace oživaly a hovořily novou řečí. Kdo ví, snad (kéž) je to tím, že to sám Hospodin v nás probouzí onen hlad po realitě Božího království. Ježíš Kristus je tentýž jako tenkrát – a v tom je naše naděje. Proto se těším na pokračování ...

David Floryk je starším Křesťanského společenství v Ostravě, kde žije a pracuje. Profesí stavební technik, srdcem filosof. Věnuje se kázání a vyučování, sní o obnově církve, která bude „sloupem a oporou pravdy“ (1.Tim 3,15). Píše komentáře k aktuálnímu dění, publikuje v křesťanském i sekulárním tisku; pokouší se o rehabilitaci autentického konzervativního smýšlení. Je šéfredaktorem dvouměsíčníku Konzervativní listí, vydávaného ostravským Konzervativním klubem (www.konzervativniklub.cz).

INSTITUT
JONATHANA
EDWARDSE